

ЗЕМЛЕДЪЛСКИ ВЪСТНИКЪ

ЗАЩИТА

„Земледѣлска Защита“ излиза веднѣж седмично. Цѣната на вѣстника е за година 6 лв. въ прѣдплата. На ученици се отстъпва за 5 лева. За странство се прилагат само пощенскитѣ разходи.

Всичко което се отнася до вѣстника се изпраща до администрацията въ гр. Плѣвентъ.

За частни обявления се плаща по 2 1/2 ст. на дума въ послѣдната страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ сѣбнитѣ пристави се помѣстватъ по особено споразумѣние

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани ръкописи не се връщатъ, освѣнъ ако сѣ придружени съ пощенска марка.

ЗЕМЛЕДЪЛСКО-ЕКОНОМИЧЕСКИ ВЪСТНИКЪ

Редактира се отъ Редакционенъ Комитетъ.

Отговоренъ редакторъ, членъ отъ Редакционенъ Комитетъ: Янко Ст. Забуновъ.

ОТЧЕТЪ

Отъ Ц. Упр. Комитетъ на Българския Земледѣл. сѣюзъ прѣдъ II землед. конгресъ, за дѣятелността си и оная — на землед. дружби, отъ 1 Януарий 1900 год. до 3 Декември, сѣщата година.

Господа Делегати!

Натоваренъ отъ мойтѣ другари, излизамъ прѣдъ Васъ да Ви дамъ отчетъ на всичко, което обгръща дѣятелността на комитетъ, оная — на дружбитѣ и въобще цѣлий сѣюзъ. За да не бѣда утекчителенъ, ще гледамъ да бѣда по възможность кратъкъ.

Извѣстно е на г. делегатитѣ, че първий земледѣлски конгресъ, който се състоя въ гр. Плѣвентъ на 28, 29 и 30 Декември 1899 г., избра единъ Центр. Упр. Комитетъ, състоящъ отъ 8 души, а именно: г. Н. Кормановъ отъ гр. Русе, Никола Холевичъ отъ Каварна, Ив. Войводовъ отъ Т. Наварджикъ, Д. Драгиевъ отъ Ст. Загора, Ю. Пекаревъ отъ Варна, Цанко Бакаловъ отъ с. Бѣла Черква, Коста Илиевъ и Я. Ст. Забуновъ отъ Плѣвентъ. На този комитетъ се възложи да води дѣлата на сѣюза, до свикването на II землед. конгресъ, въз основа на единъ привременъ уставъ за земледѣлски сѣюзъ. И така, въз основа на устава, нашата задача бѣ: да се грижимъ за умственото повдигане и материалното подобрене на земледѣлцитѣ, които влизахъ въ сѣюза, да ръководимъ дѣлата на сѣюза, да бдимъ за вървежа на земледѣлското сдружаване, до свикване II конгресъ и да опрѣдѣлимъ въпроситѣ, съ които той ще се занимае.

По онова врѣме, както и сега още, шумниятъ въпросъ който занимаваше земледѣлцитѣ бѣше въпроса за въвежданиятъ отъ ново десѣтъкъ, данѣкъ, който е усъденъ и отъ науката и отъ практиката и който спираше всѣкаквъ прогресъ по земледѣлието.

Комитетъ, съзнавайки своята длъжностъ, слѣдеше съ внимание развитието на въпроса. Тѣмъ по него врѣме, правителството водило отъ нѣкакви високи съображения бѣ внесло този законъ въ народното събрание, където се водѣхъ бурни разисквания. На 15 Януарий, комитетъ въ Плѣвентъ получи отъ народнитѣ прѣдставители г. г. Краевъ и Каравановъ слѣдующитѣ депеша:

Огъ София

Плѣвентъ, „Земледѣлска Защита“.

Днесъ гласуванъ окончателно закона за десѣтъкъ, съ малки измѣнения. Утрѣ минавайки съ трѣна край Плѣвентъ ще ви донесе автентичния текстъ.

Краевъ.

Плѣвентъ, в. „Земледѣлска Защита“

Слѣдъ четиридневенъ разискване, законъ за десѣтъкъ се прие днесъ въ натура поумне за двѣ години.

Земледѣлцитѣ се облагодѣтелствуваха. Да живѣе аграрната.

Каравановъ.

Значи шумниятъ този десѣтъкъ бѣ приетъ на всички четения отъ народното събрание съ намаление отъ 5 на 2 години. Друго не оставаше, освѣнъ да се моли Н. Ц. В. да не утвърждава този законъ. Но членовѣтъ на комитетъ бѣхъ вече разогнали по мѣстожителството, и за да се добие едно съгласие, трѣбваше да се питатъ. На 16-й отпращамъ телеграфически запитвания до членовѣтъ, които отговарятъ утвърдително.

Слѣдъ това съгласие, подадена е слѣдната телеграма до Княза:

София

Н. Ц. Височество

Слѣдъ пѣлти три неплородни години, слѣдъ нескончаемитѣ прѣтурвания на данѣци, само върху гърбѣтъ на селенитѣ земледѣлци, убирана още отъ безбожни лихвари, слѣдъ закриването на скромнитѣ и малко учители на земледѣлцитѣ — каквито бѣха земледѣлскитѣ надиратели, слѣдъ поискването да закрижатъ и двѣ отъ земледѣлскитѣ училища, и върволица други пагубни мѣрки, днесъ иде и друго най-големо зло за селенитѣ — въвеждане десѣтъка, данѣкъ, какъвто даже и Турция иска да прѣмахне. Днесъ Българския селенитѣ е оголенъ, усиромашенъ и докаранъ до просѣпката тояга, благодарение на досегашнитѣ правителства и, ако това положение на работитѣ продължи, България рискува да затрие оная производствена маса, която е давала и дава най-много данѣкъ на държавата, маса, която е пълнала и пълни казармитѣ и които е оставила най-много трупова въ развалини. Шипка, Сливница, Драгоманъ и Паротъ, въ защита на отечеството и короната. Тая маса, то ва болшинство на Българския народъ, заслужа по добра участъ, отъ колкото тая, която му приготвя днешното правителство, съ въвеждането на десѣтъка.

Отъ името на селенитѣ отъ 45 околии на България, протестираме високо противъ закона за десѣтъка и молимъ Ваше Царско Височество да го не утвърждава.

Отъ Върх. Постояненъ Комитетъ на Българ. Земледѣлски сѣюзъ:

Холевичъ, Войводовъ, Драгиевъ, Кормановъ, Илиевъ, Бакаловъ, Забуновъ.

Все по това врѣме, митингитѣ и протеститѣ слѣдвахъ. Въ Разградъ и Русе, по покана на околийскитѣ земледѣлски дружби, станахъ два грамадни земледѣлски митинги, образцови по своя редъ. Сѣщото бѣ и въ Търново, Шуменско и др. Но между тѣхъ, закона се утвърди и публикува въ брой 28 на Държавенъ вѣстникъ. Това произведе лошо впечатление. Отъ друга страна правителството взима сериозни мѣрки да задуши всѣкаквъ гласъ. На 17 Февруарий Русенскитѣ околийскитѣ началникъ съ сума стражари завардва, арестува и откарва на мѣстожителство въ Кула члена отъ Комитетъ г. Н. Кормановъ. Това бѣ грѣхъ за цѣлий комитетъ, който по онова врѣме се лишаваше отъ единъ свой членъ. Комитетъ отпрати тогава слѣдната телеграма:

София Н. Ц. В.

„На 17 отъ Череноводската станция е интерниранъ неизвѣстно кѣдъ, членъ отъ Центр. Упр. Комитетъ на землед. сѣюзъ, Кормановъ. Като заявяваме нашето крайно съжаление за това дѣйствието на правителството, молимъ В. Ц. В. неговото освобождение, като считаме при това за наша първа отечествена длъжностъ учтиво и легално да заявимъ, че подобни прѣсѣдвания на земледѣлскитѣ и дѣтели сѣ отъ естество да доведатъ безъ да искаме до твърдѣ печални резултати“.

Отъ друга страна, доблѣстнитѣ Русенски земледѣлци отговарятъ на това съ единъ не бивалъ до тогава, голѣмъ митингъ отъ 20000 души.

Общо раздвижване, кипежъ и буря. Грозно извѣстие ни долетя отъ Варна. Тамъ прѣдстоеше митингъ на 5 Мартъ. Такъвъ се състоя отъ 15000 души, ала за голѣмо съжаление паднахъ сѣ двама мъртви. Поводъ на това, както знаете изъ вѣстникитѣ, бѣ арестуването на г. Юр. Пекаревъ, сѣщо членъ на комитетъ. Кой бѣ виновника на това грозно произшествие, ще покаже правосъдието, но за насъ, за комитетъ това бѣ една неочаквана и отъ накого не желана случка. Комитетъ изгуби въ едно тревожно врѣме двама свои членове. Въ по него врѣме незаконно и съ нищо неоправдано се

уволнихъ трима най-способни учители отъ Русенското Земледѣл. Училище, които бѣхъ единъ за насъ твърдѣ важни, защото работихъ за дълото. Сѣбитията текахъ, бързо и неочаквано. Комитетъ безъ счумена пара се видя твърдѣ затрудненъ. До като се намисли какво да се прави и какво да се прѣдприеме за интернирането на Кормановъ, арестуването на Пекарева и убиването на двама земледѣлци въ Варна, ние бѣхме изнедадени съ други нескончаеми произволи. На митингитѣ въ Лѣтница, Хасково, Ловечъ и др. полицията си позволи да стрѣля срѣщу народа. Очевидно бѣше, че полицията искаше прѣдизвикателства. Комитетъ помисли да намѣри начинъ, по който да въздѣйствува, щото движението не само строго да се прѣдържа въ рамкитѣ на законитѣ, но да може да вземе и общенароденъ, а не само съставенъ характеръ. За да се бѣде организирано събрание въ Шуменъ отъ членовѣтъ на комитетъ и прѣдседателъ на околийскитѣ земледѣл. дружби. Това събрание не бѣ нѣлно, защото намъ не позволехъ да се съберемъ. Плодѣтъ на това макаръ и неплъно събрание е издаването на I манифестъ, който знаеа и сте чели. Въ този манифестъ комитетъ прѣпоръчваше мирни и тихи общенародни митинги, както и даване то подъ сѣдъ на всички чиновници, които прѣчихъ на тѣхъ. Почнахъ отъ ново митинги по всичкитѣ крайци на България. Но по поводъ на една неприяна депутация въ Двора, г. Министръ-Прѣдседателя издава и изпраща прочутата телеграма, съ която забраняваше отъ името на княза митингитѣ. Тая стѣпка раздразни до неизмѣрностъ земледѣлцитѣ. Още неотведени отъ впечатлението на тази телеграма, намъ ни грѣгна извѣстие за случката въ Тръстеникъ, историята на която ще оставя на другъ. Ще кажа само, че споредъ автентични документи отъ слѣдственицитѣ власти се установява пакъ, че и тука полицията е виновна на всичко.

Ето при какви мъчни обстоятелства комитетъ имаше да върши и своята работа. И да се искаше друго яче не бѣ възможно. Въ тѣзи тревожни минути комитетъ помисли, че е крайно необходимо да се свика едно събрание отъ членовѣтъ си, както и отъ прѣдседателитѣ на околийскитѣ дружби. Такова се свика на 16 Май въ което взехъ участие: г. г. Забуновъ, Бакаловъ, Малевъ, Н. Уановъ, Ал. Даскаловъ, Б. Дуновъ, Н. Георгиевъ, Ионъ Поповъ, Ал. Блазовъ, Вит. Додевъ и М. А. Добревъ. Това събрание, съ протоколъ отъ 16 и 17 Май, взема рѣшеніе да отиде въ София, поиска аудиенция у Н. Ц. В. и изложи положението, тѣй както се е. Сѣщия денъ заминахъ за София и на 18 Май отпраща се слѣдующето писмо до началника на тайния кабинетъ на двореца.

До Господинъ Началника на Тайния Кабинетъ на Н. Ц. Височество Князѣтъ.

Почитаемий Господине,

Българската земледѣлска организация на чело съ членовѣтъ на Централний Управителенъ Комитетъ на Земледѣлски Сѣюзъ: Янко Забуновъ, Цанко Бакаловъ, съвмѣстно съ избранигѣ делегати измежду прѣдседателитѣ на околийскитѣ земледѣлски дружби: Анастасъ С. Даскаловъ, Никола Уановъ, Юлю Малевъ, Недю Георгиевъ, Махалъ А. Добревъ, Димитръ Стояновъ, Бешко Дуновъ и Витанъ Додевъ Ви молятъ, Господинъ Началникъ, да благоволи и доложите на Н. Ц. В. Князѣтъ, че организацията желае да се прѣдстави Нему за да Му опише болкитѣ на земледѣлца въ страната, за която цѣль избраната по горѣ означена депутация отъ организацията

ще се бави до 22-й сугринѣтъ т. м. въ ст. София. Като молимъ Вий Господинъ Началникъ същеврѣменно ще бѣдете и тълкувателъ на нашитѣ най-доинни чувства къмъ Н. Ц. В. Надѣваме се, че въ една или въ другия случай нѣма да ни оставите безъ отговоръ. Хотелъ Македония № 37.

На 19-й сѣщия съобща се отъ тамъ, че ние не можемъ да бѣдемъ приети. Ето и пиомето:

Уважаемий Господине,

Погово Царско Височество Господарѣтъ съне-лява, че не му е възможно да приеме Управителния Комитетъ на Земледѣлски Сѣюзъ и делегатитѣ на земледѣлскитѣ дружби, понеже ще отпътува довечера за въ странство.

Съ отличенъ почитание:

19 Май 1900 г.

С. А. Добровичъ.

Веднага се събрахме на съвѣщаніе. Рѣши се да се отпрати едно съобщение до главнитѣ столични вѣстници, което слѣдваше да гласи: „Главнитѣ столични вѣстници“ прѣдъ въдъ на отеканіе се напослѣдѣ обстоятелства, които грозятъ даседематъ опасни размѣри за страната, прѣдъ стѣснатицата на малтретиранигѣ затворени земледѣлци отъ Русенската полиция, прѣдъ отчаянитѣ викове на близо 75 души емигрирали земледѣлци въ Румъния, като слѣдствие отъ Тръстеничката случка, прѣдъ прѣсѣдванията, интернираніята и опитваніята за убийство отъ самата полиция, какъвто е случая съ г. Кормановъ въ Русе и прѣдъ видѣ на всичкитѣ волюми на днешното правителство, което въ прѣрки законитѣ на страната, продължава да върши, членовѣтъ на Центр. Комитетъ на земледѣлски сѣюзъ, съвмѣстно съ дѣлегатитѣ прѣдседатели на околийскитѣ земледѣлски дружби, по рѣшеніето на събранието на организацията пожелаха да се прѣдставятъ князу, да му прѣдставятъ истинското положение на сирната, че приближително нумѣхора криятъ истината и че ако една депутация му изложи самгата истина безъ всѣкакви забавки, той би могълъ да се застъпи за правитѣ и законната земледѣлска кауза. Обаче за голѣмо съжаление, княза отказва да приеме тая депутация и по този начинъ затвори портитѣ си за ония, които бѣхъ дошли за послѣденъ пътъ да му прѣдставятъ народнитѣ болки.

Депутацията, като тълкува отказа, не за таквъ относително скромнитѣ личности, съставляюща тая депутация, но за отказъ да се приеме и изслуша българ. земледѣлецъ, се разогне, като взе прѣдварително рѣшеніе, въ едно най-скоро врѣме да излезе съ особено манифестъ къмъ българ. земледѣлци, съ който да обясни положението и прѣпоръча всички легални срѣдства, съ които още разполага за борбата.

(Подп.) Членове на Центр. Комитетъ на Земледѣлски Сѣюзъ: Я. Ст. Забуновъ, Ц. Бакаловъ и Д. Драгиевъ; делегирани прѣдседатели на околийскитѣ алмед. дружби: М. А. Добревъ, В. Додевъ, В. Дуновъ, А. Станчевъ, А. Даскаловъ, К. Малевъ, Н. Георгиевъ, Н. Уановъ и Д. Стояновъ.

Манифестъ, за който е дума, се приготви и издаде на 22 Май и къмъ 28—29 сѣщияхъ разпрати въ князѣството. Този II манифестъ, както сте го и чели, понеже бѣше прѣпратенъ почти въ всичкитѣ вѣстници, опрѣдѣляше да се състоятъ повсемѣстни митинги за 11 и 29 Юний. Още манифестъ не бѣ разпратенъ, съ гореегъ на сърдце, комитетъ се научи за едно ужатно крѣвопротіе. Това бѣ Дуранъ Кулакъ. Като се знаеше кой бѣ причина за станалото въ Тръстеникъ, лесно можеше да се отгатне причината и виновника и тука. Но нека, Г-да делегати оставимъ правосъдието да ни каже истинския виновникъ и на това черно и позорно клане въ най-новата ни история.

Слѣдъ тѣзи събития, комитетъ се намѣри въ голѣмо затруднение. Члена отъ сѣщия г. Юр. Пекаревъ бѣше емигриралъ малко прѣди тозъ; правителството, за голѣмо съжаление, вмѣсто да се волюша въ народниягъ гласъ, вмѣсто да стори своята длъжностъ, взима драконовски мѣрки. То разпори наложеното прѣди това военнo положение въ цѣли 5 окрѣжа, като въведе и врѣмenni

наредби по печата и то съ една чудесна електрическа бързина. Земледелците се обявиха вълн от законите; гоненията на отделилите членове на комитета се усилиха, както и на всички наши приятели. Намъ ни оковаха по 5—6 дъла улавяни на всекиго. На г. Корманова, освен това, устроиха заговор за убийство; г. Ц. Бакалов раскарвах по десетки пъти до Търново и обратно. Въ Търново го държавата затворенъ при циганитъ въ курникъ, послѣдствие на което си увръжда здравие; г. Д. Драгиевъ е каранъ на два пъти, ми се струва, пешъ отъ Ст. Загора до Казанлъкъ и обратно. — г. Илиевъ, както и моя скромна личностъ, бѣхъ влачени по нѣколко пъти, ни въ туй, ни въ оуи въреме, въ участитъ и затворитъ; г. Витанъ Додевъ, прѣдседател на Луковитската окол. дружба, бѣ доведенъ въ Плевенъ, закаранъ въ участъка, извлеченъ по рѣдъ ноцъ и битъ край града до издѣхване; г. г. Н. Георгиевъ, Уруновъ, Малевъ, Станчевъ, Даскаловъ, В. Дуновъ, Блажевъ, Добревъ и много други, бѣхъ откарани отъ мѣстожителството имъ по ноцъ въ Плевенъ, за да ги съдятъ по II манифестъ. Това е било, Г-да, въ кратко ужасното положение, положение което ние ще доде времъ, да си припомнимъ съ ужасъ. Азъ бѣхъ се прострѣлъ твърдъ много, и бѣхъ Ви отечилъ, ако Ви расправя за ужаситъ вършени въ Варненско, Шуменско, Търново, Разградско, Русенско, Плевенско и другади. По тѣхъ ще скръбъ. Но митингитъ, отпѣдени за 29 Юний, не станаха поради много причини, а най главно поради поройния дѣждъ, който се падъ на 26, 27 и 29 Юний т. г. Настана затишие цѣли два мѣсеца. Комитетата искаше това затишие. Искаше го той за това, защото: 1) настъпи най работно времъ — жътва и 2) че закона за деветъ-ка настъпи да се прилага.

Мнозина нахвърляхъ на земледѣлцитъ, че тѣ се развращавали, като не искали да плащатъ данъци, и че водителитъ на земледѣлцитъ работѣли именно въ това направление. Трѣба да отхвърля съ възмущение такова едно извѣстие. Земледѣлцитъ, както и тѣхния комитетъ, съзнавахъ напълно своитъ длъжности и нито на единъ отъ тѣхъ не му е на умъ хрумвало подобна мисль. Тѣ впаахъ че по нашитъ закони, можтъ да бждатъ критикувани всички наредби и закони, ко настѣпиха момента на тѣхното прилагане, колкото и да бждатъ тѣ тежки, тѣ ще се подмѣнятъ. Цѣло едно послѣдство отъ затишието цѣли два мѣсеца — Юний и Августъ.

Въ началото на м. Септемврий, почна да се мисли за II землед. конгресъ. Комитетата, съгласно устава, не можеше да свика конгреса, за това той издаде едно окръжно до прѣдседателитъ на окол. земледѣлски дружби, които ги канеше на събрание. Това събрание се състоя на 15 Септемврий, и рѣши II землед. конгресъ да се състои на 29, 30, 31 Октомврий въ Плевенъ. Но този конгресъ не се състоя по причини, които още сж прѣсни на всички ни. Въ резултатъ този II конгресъ държиме днесъ въ София.

Прѣвъ годишната комитетата бѣ запятъ и съ организацията на съюза. На 1 Февруарий, т. г., комитетата съ едно окръжно покани всички прѣдседатели да се съберътъ на едно на 14 Февруарий и по смисль на чл. чл. 3 и 6 отъ устава да си изберътъ и образуватъ околийски дружби. По този начинъ се съставихъ такива до сега околийски дружби въ 14 околии на княжеството и то въ: Русенска, Плевенска, Луковитска, Търновска, Поповска, Етленска, Шуменска, Разградска, Варненска, Новопазарска, Прѣславска, Т. Пазарджиска, Ломска, Ст. Загора и Никополека околии.

Липоваше уставъ за селскитъ дружби, а запитванията за такъвъ слѣдвахъ. Такъвъ комитетата състави въ проектъ, който да се има за образецъ. Сжщий не е отпечатанъ отдѣлно поради нѣмание на срѣдства, а се отпечати въ в. „Землед. Защита“, брой 16-й, отъ I год. Въ този образецъ бѣше вмѣнатъ единъ важенъ общъ членъ за всичкитъ дружби, съ който се задѣлжаваше всяка дружба да заведе по една оплаквателна книга, въ която да се вписватъ всички произшествия станали прѣвъ годината, дѣйствиелни примѣри отъ безбожно лихварство и пр. За жалость, освенъ една дружба — Крушовенската, никоя не исполни това важно постановление.

Съюза брои 285 дружби, распрѣдѣлени както слѣдва:

Плевенска Околия.
с. Петрица, с. Кадамунца, с. Тръстеникъ, с. Каменецъ, с. Махалата, с. Връхляница, с. Вълчи-Трънъ, с. Вългар, Карагачъ, с. Комарево, Къшмиръ, с. Бръстовецъ, с. Гор. Митрополитъ, с. Рибенъ, Върбица, с. Учинъ-Долъ, с. Бохотъ, с. Нисарово, с. Гриваца, с. Златовецъ, с. Породимъ, с. Смърдехъ, с. Катерица, с. Николаевъ, с. Горни Дѣбникъ, с. Мъртица, с. Долни Дѣбникъ, с. Радиченецъ, с. Одренъ, с. Орѣховица, с. Долна Митрополитъ, с. Крушовица, с. Тученица, с. Опѣнецъ.

Луковитска Околия.
с. Вѣлгетъ, с. Вѣлени, с. Радомирци, с. Бѣсничевъ, с. Ракита, с. Телинъ, с. Садовецъ, с. Дарманица, с. Тодоричени, с. Торостъ.

Никополска Околия
с. Вина, с. Т. Тръстеникъ, с. Дервинко, с. Бръстъ, с. Мечка, с. Комилони, с. Санадиново, с. Лозица, с. Дековъ, с. Новачени, с. Слатина, с. Лѣвски.

Търновска Околия.
с. Балванъ, с. Леденикъ, с. Одантъ, с. Мишуклий, с. Самоводени, с. Лѣсовецъ, с. Стамболово, с. Еменъ, с. Хотница, с. Вѣла Черква, с. Мусинъ, с. Керека.

Павликенска Околия.
с. Михолень, с. Неданъ, с. Варана, с. Иванча, с. Сломеръ, с. Тенча, с. Павликени, с. Дьскокъ, с. Долна Липница, с. Мекинъ, с. Михалци, с. Патрешъ, с. Осмо Калугерово, с. Вишовъ градъ, с. Лѣвчери, с. Вутово, с. Ибичево, гор. Липница.

Горно Орѣховска Околия
с. Козаревецъ, с. Сейджикъ, с. Полски Синовецъ, с. Ердовникъ, с. Раданово, с. Куцино, с. Никюпъ, с. Овча Могила, с. Караманча, с. Полски Тръбенецъ, с. Поликраище, с. Казуадъ Махле, с. Каранца, Гор. Орѣховска.

Свищовска Околия
с. Чатма, с. Бурумлий, с. Овча Могила, с. Царевци, с. Петокаденци, с. Червена, с. Вѣлг. Сливово, с. Хиблий, с. Александрово, с. Новъ Градъ, с. Батекъ, с. гор. Студена.

Еленска Околия
с. Златорица.

Шуменска Околия
с. Горни Иджикъ, с. Дивидово, с. Касапляръ.

Ески-Джумайска Околия
с. Дымачъ, с. Ашиково.

Прѣславска Околия
с. с. Саламаново, с. Златуцъ, с. Смѣдово, с. Морашъ, с. Драгевъ, с. Кирилово.

Ново-Пазарска Околия
с. Овчарово, с. Каспичанъ, с. Кюлевча, с. Кара Гюзлеръ, с. Марковча, с. Икримаръ, с. Становецъ, с. Невисопъ, с. Косовча, с. Абоба, с. Добруклий, с. Сенебуръ.

Разградска Околия
с. Езерче, с. Калфадеръ, с. Кривна, с. Сазлъ, с. Торлакъ, с. Топчий, с. Юсиче.

Поповска Околия
с. Борисово, с. Аларъ, с. Ковачевци, с. Баладжи Смъръ, с. Къзачаръ, с. Зарлево, с. Дармера, с. Садило, с. Иванча, с. Сейдъ, с. Водина, Люблукъ, с. Попово, с. Мехмеда, с. Хайдикъ, с. Качеплий, с. Пормарпи, с. Бръкница, с. Стръ Неокръ, с. Кюсе, с. Драгоа, с. Фюбелеръ.

Кеманларска Околия
с. Черкова.

Русенска Околия
с. Ново Село, с. Ишикаръ (гара), с. Червена Вода, с. Цръклево, с. Дол. Абиново, с. Дъболо, с. Краевъ, с. Липникъ, с. Сливово Поле, с. Иваново, с. Вѣзнь, с. Борисово, с. Мартинъ, с. Гасала, с. Рихово, с. Тръстеникъ, гр. Русе, с. Череша, с. Пирговъ.

Етленска Околия
с. Шарково, с. Острица, с. Тобочка, с. Царъ Асеново, с. Ломъ, с. Черковна, с. Кацеловъ.

Тутраканска Околия
с. Вѣлица.

Ловчанска Околия
с. Скобелово, с. Гованъ, с. Продупецъ, с. Зелково, с. Владина, с. Каленикъ, с. Горно Павликени, с. Долни Биволь, с. Александрово.

Троянска Околия
с. Калейна.

Севлиевска Околия
с. Сухинъ-Долъ, с. Горско Сливово, с. Крамолъ, с. Акаджиларъ, с. Дебелово, с. Димча, с. Върбовка, с. Кораманово, с. Агапово, с. Косови, с. Левиндолъ.

Габровска Околия
с. Попово.

Пазарджиска Околия
с. Патаденица, гр. Т. Пазарджикъ Ново-село.

Панагурска Околия
с. Калограре.

Хасковска Околия
с. Ирбосъ, с. Коруче, с. Хаджи-Кюй, с. Кютокий, с. Хасабасъ.

Харманлийска Околия
с. Юнуса, с. Търново, с. Джаферча, с. Хаджикюй.

Борисовградска Околия
с. Къвъ-Бунаръ, с. Водрово.

Пловдивска Околия
с. Куртово-Конаре, с. Скутаре.

Конущка Околия
с. Червентъ, с. Садово.

Орѣховска Околия
с. Крушовецъ, с. Орѣховска, с. Бръгаре, с. Воданъ.

Старо-загорска Околия
с. Могила, с. Намукий, с. Трънково, с. Ахлево, с. Казанка, с. Кирилово, с. Скендерлий, с. Пандакий.

Търново-Сейменска Околия
с. Търново-Сейменъ, с. Ресимово.

Чирпанска Околия
с. Куза, с. Марицере.

Радомирска Околия
с. Сириницъ.

Силистренска Околия
с. Алчатаръ, с. Бабукъ.

Пещерска Околия
с. Ново Село, с. Коварско.

Балчикска Околия
гр. Каварна.

Варненска Околия
с. Крушово.

Добришска Околия
с. Чигуль-Мусулей.

Дупнишка Околия
с. Патаминово, с. Шотрово, с. Смочево, с. Стобъ.

Карнобатска Околия
с. Синиджидаре.

Куртбунарска Околия
с. Топчий.

Ломска Околия
с. Лабелъ, с. Мокренъ, с. Голянци, с. Метковецъ, с. Василонци, с. Сталшка махла, с. Кошущица, с. Кържи паба, с. Косово, с. Ковачица, с. Черни Връхъ, гр. Ломъ.

Ново-Загорска Околия
с. Гюпели Махле, с. Омарово.

Софийска Околия
с. Житень, с. Панчирво, с. Корило.

Провадийска Околия
с. Кара-Кюсе, гр. Провадия.

Ксаревска Околия
с. Асеново.

Балбунарска Околия
с. Вѣтово, с. Тетово, с. Юперъ, с. Хотникъ.

Точното число на членовѣтъ, не е

установено, но присмѣта се за почти при-

близително за 25,000 отъ цѣлото княжество.

Въ началото на отчетната година се чу единъ отчаянъ гласъ отъ кѣмъ Хасковско и Харманлийско. Една нова и неочидана бѣда бѣше постигнала нѣшитъ земледѣлци по оуи мѣста. Тѣ гладувахъ съ дѣцата и старцитъ си. Комитетата имаше твърдъ трагични извѣстия. Бѣше дошла работата даже до тамъ, че цѣли села били почнали да се хранятъ съ жельдъ и корени. Комитетата помисли, че е негова хуманна длъжностъ да се притече и той съ що годъ на помощъ, толкова повече, че гладуочитъ не бѣхъ други, освенъ пакъ земледѣлци — пакъ сѣляни, но съ парии храна, той не можеше да помогне, защото самъ комитетата не располагаше съ срѣдства. За тая цѣль той издаде едно въззвание съ което като описваше грозния гладъ, канѣше сдруженитъ земледѣлци на помощъ съ пари или храна. (Възвизането помѣстено въ бр. 16 на в. „Земл. Защита“). Резултатъ бѣше, че едназначителна частъ отъ дружбитъ испратихъ направи въ Хасковско, до особенния за това комитетъ тамъ своята помощъ въ храна и пари.

Тукъ му е мѣстото да помѣна и другъ единъ случай отъ подобенъ родъ помощъ въ Русенско. Както знаете, слѣдъ Тръстеничката случка, мнозина земледѣлци за да спасятъ своята кожа избѣгахъ въ странство. Тѣ напуснахъ и жени и дѣца и ниви. Нивитъ на избѣгалитъ рискувахъ да изгнижтъ, а съ това сѣмействата имъ да се излагатъ на гладъ. Г. Кормановъ, членъ отъ комитетата и прѣдседател на Русенската окол. дружба е исполнилъ както трѣбваше своята длъжностъ, въ случая. Той съ свой срѣдства и рискъ, и съ помощта на нѣколко хуманни хора, купува двѣ машини жетварки, за да се пожени нивитъ на избѣгалитъ и затворенитъ.

На 20 Августъ т. г. прѣдстояхъ селско общински избори. Понеже нашитъ дружби и всички приятели на земледѣлцитъ бѣхъ обявени вѣдъ отъ законитъ и се прѣсѣдвахъ безпоощадно, най вече отъ селскитъ кметове, които сж биле винаги покорни раби и тогава, когато това е било въ ущърбъ на земледѣл. интереси, то комитетата рѣши да покани дружбитъ да взематъ участие въ изборитъ, та по този начинъ да се прѣвземе една главна прѣчка по нашето сдружаване. Както виждате, комитетата сматраше вземането участие въ общинскитъ избори не като цѣль — това противорѣчи на земледѣл. организация, а като срѣдство, чрезъ което да постигнемъ главната цѣль — цѣлното сдружаване на земледѣлцитъ. За тая цѣль комитетата издаде специално окръжно писмо до всичкитъ дружби. Резултата отъ това е, че съюза днесъ има на страната си 120 общински управления, които сж готови всѣкога да го подпомогнатъ.

Съ касата на съюза не сме много добрѣ. Както е извѣстно, съгласно устава всѣки членъ е длъженъ да внася ежегодно по 60 ст. членски вносъ, отъ които: $\frac{1}{3}$ за съюзната каса, $\frac{1}{3}$ за околийската дружба и $\frac{1}{3}$ за селската.

Въпрѣки многократнитъ покани и окръпска отъ комитетата до дружбитъ, послѣдитъ не исполнихъ задълженията, съ малки исключения. Отъ помѣстената по долу равномѣтка виждате, че Центръ Упр. Комитетъ има единъ недоимѣкъ, единъ дългъ отъ 544 лева, който ще трѣбва да се исплати.

Ето и равномѣтката:

П Р И Х О Д Ъ:

1	Землед. Дружба с. Ветово	л. 10.—
2	" " " Дьскокъ	" 10 —
3	" " " Г. Павликени	" 20 —
4	" " " Дол. Биволь	" 10 —
5	" " " Александрово	" 10 —
6	" " " Куртово	" 15 —
7	" " " Смочево	" 10 —
8	" " " Аязларъ	" 40 —
9	" " " Черковна	" 13 —
10	" " " Сейди Кюй	" 11.50
11	" " " Мъртица	" 5.50
12	" " " Червена вода	" 25 —
13	" " " Драговево	" 24 —
14	" " " Стобъ	" 9 —
15	" " " Злокученъ	" 25 —
16	" " " Владина	" 10 —
17	" " " Кадамунца	" 12 —
18	" " " Вѣл. Сливово	" 10 —
19	" " " Вѣла Черкова	" 25 —
20	" " " Дивидово	" 50 —
21	" " " Д. Дѣбникъ	" 10 —
22	" " " Махлата	" 13.10

23	" " " Разградъ	" 10.—
24	" " " Фюбелеръ	" 10.—
25	" " " Вина	" 10.—
26	" " " Смѣдово	" 30.—
27	" " " Драфъ	" 5.—
28	" " " Зираево	" 15.—
29	" " " Балл.-омуръ	" 8.—
30	" " " Вутово	" 8.—
31	" " " Сандъ	" 6.—
32	" " " Сарнасовъ	" 7.—
33	" " " Кюсе	" 10.—
34	" " " Ковачевецъ	" 8.—
35	" " " Леденикъ	" 4.—
36	" " " Балванъ	" 5.—
37	" " " Еменъ	" 4.—
38	" " " Ясж Тепе	" 14.—
39	" " " Крушовени	" 30 —
40	" " " Сломеръ	" 10.—
41	" " " Крамолий	" 10.—
42	" " " Михалци	" 15.—
43	" " " Марковча	" 10.—
44	" " " Мусина	" 10.—
45	" " " Енина	" 10.—
46	" " " Сасичанъ	" 10.—
47	" " " Сухиндолъ	" 15.—

Всичко: 642.10

Волни пожертвувания на 29 Октомврий т. г. по случай II нестаналя конгресъ, при бирариата „Св. Георги“.

Всичко приходъ: 716 30

Р А С Х О Д Ъ:

1.	Отъ расписка № 1 за пощенски марки	л. 174 05
2.	Отъ расписка № 2 за разни покупки отъ печатницата на Димитровъ и Игнатевъ	л. 253 55
3.	Отъ расписка № 3 за писаръ, който е помагалъ въ дѣлата на Бѣл. Земл. съюзъ	л. 250.—
4.	Отъ расписка № 4 за наемъ на помѣщенieto на Бѣл. Земл. съюзъ, годишно	л. 200.—
5.	Отъ расписки по подаване на прѣпоръчани писма до членовѣтъ на Бѣл. Земл. съюзъ, по № № 2428 и 2429, 2434 и 2435, 2440 и 2441, 2442, 2438 и 2439, 2430 и 2431, 1330 и 1340, 1341, 2432 и 2433, 2436 и 2437	" 5 40
6.	Отъ расписки за телеграми подадени по протестъ и по членовѣтъ на Бѣл. Земледѣл. съюзъ	" 37 20
7.	За наемъ на помѣщенieto за свѣданията на I Бѣл. Земл. конгресъ въ гр. Плевенъ на 28, 29 и 30 Дек. 1899 год.	" 60 —
8.	За поврѣди на салона прѣвъ времето на свѣданията на I Бѣл. Земл. съюзъ по писмо отъ 3 Дек. 1900 г. по № 65	" 47 30
9.	За извѣстия до ред на вѣстникитъ, писма до членовѣтъ на съюза, марки за писмата и вход, карти за II Бѣл. Земл. конгресъ по № 5	" 51 75
10.	За телеграми № № 1377 и 1378	" 8 70
11.	За печата на Землед. съюзъ, расп. № 7	" 25.—
12.	За отопление и освѣтление, расписка № 6	" 50.—
13.	Една расписка № 1681 по подаване на прѣп. прѣдметъ	" 45
14.	Една расписка № 8 за възнаграждение на писара за единъ и половина мѣсеца	" 30.—
15.	Една расписка № 9 по печатане на писма и възвизането	" 30.—
16.	Една расписка № 10 за марки по писмата	" 20.—
17.	Една връзка расписки по подаване телеграми по № № 2408, 1673, 1667, 1509 и 1510.	" 17 55

Всичко: 1260 л. 95 ст.

Рекапитулация:

Приходъ 716 л. 30 ст.

Расходъ 1260 л. 95 ст.

Недоимѣкъ 544 л. 65 ст.

За всички расходи, комитетата има редовни документи, тукъ приложени, които оставя на разположение за прѣвѣрка на комисията, която поч. конгресъ ще избере за тѣзи цѣль.

Господа делегати!

Още малко и ще свърша. Въ общитъ отношения и дѣйствиа съ развити политическитъ партии въ страната ни, комитетата се е държалъ строго независимо, безъ да е давалъ знакъ, че съчувствува кѣмъ нѣкоя отъ тѣхъ. Обаче, мѣстото му е да кажа, че той (комитетата) въ дѣятелността си и работата му, е билъ подпомаганъ отъ всичко родолюбиво и отъ всяко честно въ България, безъ разлика на съсловия и политически убѣждения. Особено заслужава да се помѣнатъ г. г. селскитъ и нѣкоя градски учители, мнозина отъ които загубихъ я

ж) Разискване по всички въпроси от технико-икономически характер и всичко което засяга интересите на земледълците въ княжеството.

Чл. 28. Конгресът се ръководи от едно бюро, състоящо от председател, трима подпредседатели, пет члена и пет секретари, избрани по явни гласоподаване.

Чл. 29. Всички решения на конгреса са задължителни за всичките членове на съюза.

Глава VIII. КАСА

Чл. 30. Българският Земледълски Съюз образува за всяко време един фонд, под название: „Фонд Земледълски Съюз“, от лихвите на който се посрещат нуждите на Съюза.

Чл. 31. Този фонд се образува чрез:
а) Членски вносове от 5 лева веднъж за винаги, исплащани на веднъж.

Забелъжка: Тези от досегашните членове на съюза, които са внесли членските си вноски, от 60 ст. исплащат само остатъка от сумата 5 лева.

б) Подаръци и завещания на членове, дружества и разни благодетелни лица,

в) Прѣдставления, вечеринки дадени от дружествата през годината за въ полза на Съюза,

г) Отъ волни помощи по именни дни и

д) Помощи отъ правителството.

Забелъжка. Ако някой отъ членовете пожелае да внесе, вмѣсто пари, храна; на такъвъ се позволява да внесе съответствено на чл. вносъ.

Чл. 32. Всички вноски се испращат на постоянния съставъ на Центр. Управ. Комитетъ, който отъ своя страна ги внася, на името на фонда въ Българската Народна банка.

Чл. 33. Съ фонда, разполага само конгреса, а съ лихвите му Центр. Управ. Комитетъ и то въ рамките на опрѣдѣления отъ конгреса бюджетъ.

Чл. 34. До нарастването на фонда, на който лихвите да бждат достатъчни да покриватъ расхода на Съюза, расходите въ повече, се покриватъ отъ ежегодни расхвърления на дружествата, които въ никакъвъ случай не бива да надминаватъ сумата 1500 л. годишно.

Чл. 35. Разходи на съюзната каса са:
а) За съюзните издания, б) по управлението на съюза, в) по конгресите и г) по други случайни расходи.

Чл. 36. Фондът на съюзната каса се прѣбрѣта и държатъ отъ дѣловодителъ касиера на Центр. Управ. Комитетъ, който дава гаранция отъ 1000 лева. Той не може да държи повече отъ 100 лева въ касата на съюза.

Чл. 37. Всички расходи по съюза се оправдаватъ само чрезъ формени документи, заверени освѣт отъ касиера, но и отъ прѣдседателя на Центр. Упр. Комитетъ.

Глава IX.

ОБЩИ РАСПОРЕЖДАНИЯ.

Чл. 38. Ако някое лице, комуто е повѣрено да води дѣлата на Съюза, както и ония на околийските, или селски дружби не работи въ духа на настоящия уставъ, то такъвъ, по постановление на комитета или дружбата, въ последния случай одобрено отъ комитета, се изключва отъ членството.

Чл. 39. Настоящия уставъ влиза въ сила отъ 6 Декемврий 1900 година.

Чл. 40. Настоящия уставъ замѣнява ония, гласувани въ I Земл. Конгресъ.

Изработенъ отъ: Я. Ст. Забуновъ, Н. Кормановъ и А. Гечевъ.

Прѣд II-й земледѣлски конгресъ.

Врѣмето лѣти, обстоятелствата се мѣняватъ и хората се съживяватъ. Днесъ ако гледашъ мѣвѣстно съсловие, че се гласка изъ рамките на мрака, прѣкланя наивно глава и крѣпи гнилите основи на деспотизма, — утрѣ сжщото туй съсловие ще го съзрешъ съ вирната глава, оперенъ погледъ и съ разпѣрено знаме да иска своите законни права, да търси своята природна свобода. Да, свѣтлината удвоява озаряващия си кръгове, мракътъ изчезва, съживяването е общо.

На кого минаваше прѣзъ главата мисълта, че единъ денъ земледѣлското съсловие ще се застъпи за нахърненитъ си интереси и ще издигне мощната си дѣсица противъ произволитъ въ страната? Кой прѣдполагаше, че тази разпилена сила, туй разиденено общество единъ денъ ще се сгрупира, за да образува единъ здравъ и непоколебимъ организъмъ? Кой вѣрваше, че въ този лишейтъ образъ, въ тази мрачна и изпитана натура ще се появи съзнание-

то за самозащита? — И то, именно въ това съсловие, което отъ освобождението ни до сега бѣше само единъ простъ наблюдател къмъ вървежа на работитъ въ страната; което служеше за посредникъ, за мостъ на нѣколко личности, да удовлетворяватъ своите амбиции и варварски инстинкти; което даваше отпоръ на всички тегоби само съ едно грозно мълчание и прѣкалено търпение и въобще, което показваше жалка индиферентностъ къмъ всичко нововъведение, къмъ всичко прѣтѣснение. Обаче, днесъ ний го виждаме съ издигнати рацѣ, отворени гърди и звучающъ гласъ, да въстава противъ неправдата, да явява злото и да разсѣява да за своята бжднина

Денътъ 3 й Декемврий е денъ въ който българските земледѣлци ще иматъ възможностъ да развѣятъ своите мисли, да излѣятъ своите болки и да изкажатъ своите срдѣства, начини и планове за подобрението на поминъка си; а така сжщо имъ се прѣдстави благоприятенъ случай да видятъ столицата си, да видятъ резултата отъ дѣятелността на довчерашиятъ си водители; да видятъ блѣскавия кристалъ на своя усиленъ трудъ и, поне минутно да изпитатъ насладата отъ тѣзи луксове, отъ тѣзи прѣлѣсти, за които е прѣснато огромни суми отъ държавното съкровище.

Ний сме напълно увѣрени, че нѣма да изпуснатъ случая, да се явятъ въ туй врѣме и онѣзи земледѣлци, които миналата година нѣмаха възможностъ да посѣтятъ I-й земледѣлски конгресъ; напълно сме увѣрени, че понеже мѣстото за общо свиждане се приближи до южно-българския земледѣлецъ, то той не ще закъснѣе да се яви на опрѣдѣленото мѣсто и да се срѣщне съ своя братъ, който цѣло лѣто има нещастие то да изпитавалъ гнетътъ отъ управлението на властующитъ.

Да, Тракийци! Ето врѣмето, въ което най нагледно ще докажете, че сте съзнали гдѣ е злото и кждѣ е спасението; ето момента, въ който най ясно ще изкажете съчувствието къмъ пострадалиятъ си братъ; ето денътъ, въ който вий братски ще дадете клѣтва, че ще работите задружно противъ економическата мизерия и ще докажете на дѣло, че милѣте, както за бждшето си, тъй и за благого на отечеството.

Дѣлото е близо, болката е една и сжща и злото е на всѣкъдѣ, — на кракъ бждете тогазъ, братя земледѣлци! На кракъ бждете и докажете на този, който дразне да покоси вашата цѣлостъ, че нѣма работа съ мятежници, а има работа съ едно цѣло съзнателно болшинство въ страната, което пази своите права и което се загрижава за халътъ си. На кракъ бждете вий, Пловдивчани, Пазарджиклийци, Ихтиманци и Чирпанци! На кракъ бждете вий, Борисовоградци, Асеновградци и Пирдопчани! На кракъ бждете и оправдайте вашето досегашно мълчание!

Прочее, сдружени земледѣлци, нека вашиятъ блѣденъ и страдалчески образъ блѣсне на Софийските мегдани; нека вашитъ жалостни писъци и грозни стенания раздвижатъ столичната атмосфера, за да се възбуди чувствата на състрадание у тѣзи, които крѣпятъ сдѣбинитъ ви! И нека вашиятъ гласъ за братство и сдружаване се разнесе и по онѣзи тъмни кѣтове, дѣто мртвешката безчувственностъ още намира приемъ, да възбуди енергия у младо и старо и да го подкани къмъ ползотворна, самоотбранителна и задружна дѣятелност.

Обръщаме се тоже и къмъ онѣзи съзнателни дѣйци, които доста добръ са проникнати съ идеята за сдружаването и ги молимъ да дадатъ въ случая своята поддрѣпа на земледѣлца; особено къмъ васъ се обръщаме, Народни Учители, които напълно сте съзнали цѣлѣта на тази организация! Къмъ васъ народни труженици, които сте

най близо до земледѣлца, които чувате неговитъ окаяния и които най-добръ знаете неговото економическо положение! Къмъ васъ, сѣятели на науката, които сте дали клѣтва прѣдъ съвѣстѣта си, че ще работите за материалното и моралното повдигане на народа! Народа става борецъ противъ економическата мизерия и противъ произволитъ въ страната, ала той е слабъ и неопитенъ — очаква помощъ. Кой ще му даде тази помощъ, тази морална подкрѣпа? — Естествено е, че този, който съзнава тази нужда, който милѣе за него и който се задължилъ нравствено да работи за неговото благо, — това сте вий, Г-да Народни Учители! Подайте тогазъ лѣптата си наръду, подкрѣпете армий борецъ; съживѣте духътъ; подтикнете задрѣмалото и събудете заспалото, за да се запише въ редоветъ на сдружениитъ земледѣлци, да дойде на II-й конгресъ въ София и да работи за постигнатието на завѣтний си идеалъ.

Земледѣлска камара.

Едно учреждение, което да има за главна задача изучаването положението на земледѣлца, както положението на самото земледѣлие и неговитъ клонове, е *Земледѣлската Камара*. Ние сме привикнали да гледаме на Министерството на Търговията и Земледѣлието на онова учреждение, което трѣбва не само да гледа и прѣвѣрява вървежа на разнитъ земледѣлски учреждения, като: земледѣлски училища, конезаводи и пр. и пр., а и като учреждение, което да слѣди и изучава всички нѣща по земледѣлието, като се грижи сжщеврѣменно да създава закони за покровителствуванието на земледѣлието и клоноветъ му, или за подобрението му. Въ другитъ страни, които даже не са чисто земледѣлски, тази работа е прѣдоставена на тѣй нарѣченитъ *Земледѣлски Камари*. Ако ние нѣмаме добри земледѣлски закони, ако въ насъ никой не се е замислилъ да извади земледѣлцитъ отъ рацѣтъ на лихваритъ и зеленичаритъ, или да ги отърве отъ безбожната експлоатация на нѣкой търговецъ, и пр. и пр., то не е отъ друго, а отъ това, че нѣма кой да се занимае съ тѣзи въпроси и възъ основа на полученитъ данни да изработи съответствени закони. Тѣзи работи немогатъ да се извършатъ отъ едно министерство, въ което има чиновници, които се божатъ, и то много основателно, за мѣстата си, ако въ единъ или други случай са принудени да кажатъ една права, нѣ непоносима отъ нѣкой дума за разнитъ прѣтѣснители народни, па биле тѣ и на министерската скамейка. Това нѣщо може да се очаква само отъ независими хора, такива, които народа е избралъ, та нѣма защо тѣ да се божатъ нито отъ министра, нито отъ когото и да било.

Ако има учреждение, отъ което сега за сега да се чувствува една належаща нужда, то това е *Земледѣлската Камара*. Ако такова едно учреждение би съществувало още по-рано, то убѣдени сме, че далече нашето положение не би достигнало днешното си състояние. Нѣ и сега не е още късно. Има още врѣме, за да се взематъ сериозни мѣрки, както за подобрение на народния поминѣкъ, така и положението на оголения вѣтъ и сѣсипанъ български земледѣлецъ. Ако за една Германия са необходими тѣзи учреждения, кждѣто земледѣлската маса е по-интелигентна, то какво остава за въ насъ, гдѣто още нѣмаме онази земледѣлска маса, а така сжщо нѣмаме разбрани държавни маже, които да се грижатъ за подобрението на този по вънкашността си грубъ занаятъ, нѣ който поддържа всички въ България. *Ние повтаряме да твърдимъ, че една земледѣлска камара е необходима за насъ.* Това искание трѣбва да стои на първо мѣсто отъ исканията,

които земледѣлската организация трѣбва да прави прѣдъ бждшитъ правителства.

За сега, ние мислимъ, че за България ще бжде достатъчна само една земледѣлска камара, съ прѣдположение обаче, че нѣма да се намѣри нѣкой разуменъ министъръ като г. Начовичъ, който да я закрие тогава, когато му скимне.

Членоветъ въ земледѣлската камара трѣбва да бждатъ лица избираеми отъ земледѣлското население и то на брой не по-вече отъ 20—30 за цѣлото Княжество.

Камарата ще трѣбва да се свиква веднѣжъ прѣзъ годината на сесия, която ще трѣбва да трае най-малко 1 мѣсець, кждѣто ще трѣбва да се обмисловатъ разни закони и др. мѣрки, носящи се до земледѣлието. Изработванията на разнитъ законопроекта, както и правението на разни изучавания ще се прѣдприема отъ *постоянния съставъ* на камарата, който ще трѣбва да се състои отъ 3—5 члена, заедно съ секретаря, който желателно е да бжде, по нѣ за първо врѣме, назначено лице което да бжде добръ подготвено по всичките отрасли на земледѣлието.

Всички прѣдложени мѣрки отъ страна на комитета ще трѣбва да се внасятъ отъ Министра на Търговията и Земледѣлието на одобрение въ Народното Събрание.

Така поставени землед. камари ще бждатъ едни отъ най-важнитъ институти, затова, нека земледѣлцитъ не забравятъ да искатъ създавачието на това народополезно учреждение, нека и земледѣлския конгресъ се искаже по този въпросъ, та да се подготви почвата къмъ по скорошното му реализиране.

Министерската криза разрѣшена.

Едва слѣдъ истичанието на цѣли шестъ дена министерската криза се разрѣши. Кабинета Иванчевъ — Радославовъ подаде оставка въ срѣда, на 22 т. м., която бѣше веднага приета. Още сжщата вечеръ Н. Ц. В. Княза натовари шефа на Либералната партия, г. Радославовъ, който има болшинството въ камарата, да състави новъ кабинетъ; този последния прѣдставилъ двѣ листа, нѣ и двѣтъ не биле приемливи за Княза, затова Той освободилъ г. Радославова отъ възложената му мисия въ петъкъ вечерта. Въ сжбота билъ натоваренъ г. Т. Иванчевъ съ съставянието на кабинета, нѣ и той не успѣлъ, затова повърналъ мисията въ рацѣтъ на Княза. Въ Недѣля билъ повиканъ въ двореца, г. Д-ръ Ст. Даневъ и билъ натоваренъ съ съставянието на новъ кабинетъ, нѣ и той не успѣлъ. Въ Понедѣльникъ слѣдъ обѣдъ, Н. Ц. В. повикалъ повторно г. Т. Иванчевъ и му възложилъ да състави единъ безпартиенъ кабинетъ, който ще растури камарата и ще произведе новитъ избори, слѣдъ което ще се отегли, за да отетжипи мѣстото на министерство, образувано изъ мнозинството на бждшата камара. Въ Понедѣльникъ вечеръ Н. Ц. В. е приелъ прѣдставената отъ г. Т. Иванчевъ листа и е подписалъ вече указа за бждшето дѣлово Министерство, съ съставъ: Т. Иванчевъ, Д. Тончевъ, Р. Петровъ, Д-ръ Данчевъ, Титоровъ, Паприковъ и Ив. Пѣевъ.

ЗА ЗНАНИЕ

Този е последния брой, който испращаме на всички абонати. Отъ слѣдующия брой ще испращаме вѣстника само на плативши абонати. Поръчки не придружени съ абонамента не се изпълняватъ.

Редакцията.

Слѣдующия брой ще излъже слѣдъ конгреса.